

Cap.

I.

209

circa gregis. z. cori. 6. Per arma iusticie a dextris et a sinistris tecum puer. i. 7. Oi tempore diligit qd amicus est tecum. Secundum est qd maxime plato patientia necessaria est. Debet. n. platus propter gregis salutem oia sustinere. Jo. io. Bonus pastor ait suam dat p. ouibz suis tecum puer. i. 9. Doctrina viri p patientia noscitur. Unde dicit. Estu id est feruore istatis psecutiōis. Jac. pmo. Exortus est sol cu ardore et arefecit senū tecum. Helu. i. timore futuro p. z. Cor. 7. Qoris pugne itus timores tecum. Terrium est qd preest in sollicitudine ut dicitur Ro. i. 2. Et hoc expellit somnum negligēt. Unde subdit. Hen. iii. Eugebatq somnum ab oculis meis. puer. 6. Discurre festina suscita ami cu tuum ne des oculis tuis somnum tecum. Recte qd hec vba matre huius epistole conueniuit. In prima. n. istruit eu de ordinatione ecclesiastica. In hac aut scda agit de sollicitudine tata pastorali ut et martyriū sustineat p cura gregis ut patet in prologo.

CAP.

I.

Aulus apostolus iesu christi p voluntatem dei sum promissionem vite que est in christo iesu: Thymotheo charissimo filio: gratia et misericordia et pax a deo pte nostro et christo iesu domino nostro.

Dividit aut hec ep̄la in salutatione et narratione: secunda ibi (H̄as ago tecum). Itē p̄io ponit psona salutis. Secundo psona salutata. Tertio bona optata. Persona salutans describit ex noīe paulus qd sonat modicitatē: qd ei ppetit pp humilitatem mētis et tribulatiōem qd faciūt hominē parvū. In tñ qd xps dicit minorat pp passiones. Deb. z. Eu qd in modo ab angelis minoratus est tecum. Itē ex dignitate quā primo ponit. Secundo dignitatis origine. Tertio fructū. Dignitas est magna qd ē apls. i. missus a xpo. Luc. 6. Elegit duodeci ex ipsis quos etiā aplos noīauit tecum. Hāc dignitatē adeptus est qd plus oibz laborauit. i. Cor. 15. et Gal. 2. Qui operatus est pte i. apostolatū circūcisiōis opatus est mihi iter gētes tecum. Origo aplatē est volūtas dei. Unū dicunt. Per volūtate dei quā gdā pueniūt qd se igerūt: h̄ quos dicitur. Deb. 5. Nemo assumit sibi honore: s̄ qd vocat a deo tanq aaron tecum. Itē gdā pmitunt pp pcta populi. Job. 34. Qui regnare facit hoīez xpo critā pp peccata populi tecum sed hic p volūtate dei. Qd dicit qd nō p volūtate suā. Fructus aut nō ē aliquid terrenū s̄ f̄ pmissionē. i. ad sequendā vitā eternā pmissa a xpo. Hic dicitur eē finis plato. i. Cor. 9. Illi qdē ut corruptibile coronā accipiāt: nos aut icorrupta. Dan. 12. Qui ad iusticiā erudit multos qdī stelle in ppetuas eternitates tecum. Persona salutata est thymotheus filius ei ab eo auersus. Act. 16. Charissimus qdī sibi ynanimis. Phil. 2. Nemine habeo tā ynanimē tecum. Bona optata sunt tria. i. grā p quā ē remissio peccatorū: mīa p quā cōsequimur finale bonū. Pax. Slo. i. tranquillitas mētis: hec copetit plato qd ad hoc ponit ut pacez pacaret. Jo. io. dixit dñs. Pax vobis. Et pcepit iatrībūdōnum pacē offerre ei ut habet. Matt. 10. Et hoc a deo pte qd est dator oīs boni. Jac. i. Itē a iesu xpo qd est mediator et quātū hoī dei et hoī. z. pte. i. Per quē maxima nobis et piosa pmissa donauit.

Clectio.

II.

Ratias ago deo meo: cui seruio a progenitoribus meis in conscientia pura p sine intermissione habeaz tui memoria in orationibus meis nocte ac die desiderans te videre. Ademor lachrimaz tuaz ut gaudio implear. Recordationem accipiens eius fidei que est in te nō ficta: que et habitavit

primum in aula tua loide: et matre tua unice certus sum autem qd et in te.

Hic icipit ep̄laris narratio in qua p̄mo munit eu h̄ p̄ntes psecutiones. Secundo h̄ futura picula ecclesie. 3. ca. ibi. (Hoc aut scito tecum.) Itē p̄mo iducit ad istatiā p̄dicationis qd tunc erat ca et occasio psecutionis. Secundo hortat ad sustinendas tribulatiōes pp xp̄z ibi. Tu ḡ tecum. 2. ca. Itē p̄io memorat bona ipsius thymothei. Secundo hortatur eu ad usus horum bonorum p̄ istatiā p̄dicationis ibi. Per quā tecum. Tertio ponit se in exemplū ibi. In qd positus suis tecum. Itē p̄mo ponit affectus que habebat ad thymotheum. Secundo ponit bona huius qd p̄uocabat eu ad h̄ affectū ibi. (Memor tecum.) Affectus ordinatur per duo. s. p̄ orōne et desiderium. Et iō grās agit deo de affectu quē h̄ ad thymotheum qd ē charitatis et charitas est p̄ncipale donū. Quasi dicat. Reputo me grām secutū qd sic sincez affectū habeo ad te. Et dicit. Deo meo cui specialiter fui a p̄genitoribz meis: nō a parētibz carnalibz: qd p̄me Thy. i. Xps venit peccatores saluos facere quo pp̄ prius sum ego. s̄ seruio derivato a p̄genitoribus meis. s. patriarchis et p̄phetis qd deo sincere seruierunt. Et dicitur a p̄genitoribz: qd sily facili p̄imitant p̄fectionem paternas tu qd iſtriuunt ab eis ut thobias: tu qd et hoī facili p̄imitatur amicos. Et quō seruio eis: In conscientia pura: quia ut habetur Abac. i. Mundi sunt oculi tui dñe ne videat malū et respire ad iniqtatem nō poteris tecum. z. Cor. i. Gloria nostra hec est testimonium cōscie nostre. De quo agit grās. qd sine intermissione siue die prosperitatis siue nocte aduersitatis oro pte. Itē ex desiderio. iō dicit desideras te videre. s. pp̄ solationē vtriusq. Ro. i. Desidero. n. videre vos tecum.

Deinde cum dicit. (Memor tecum.) ostendit bona que erat in thymotheo. Et p̄mo memorat affectū ei ad se. Secundo fidē ad deū ibi. (Recordatione tecum.) Dicit ḡ. Memor lachrymarum quas effudit qdī discessit ephesuz ab eo paratus ad martyriū. Uel lachrimaz qd̄s fudit in orōnibz: et h̄ ut gaudio implear. i. hec memoria rplet me gaudio. Phil. 2. Implete gaudiu meū tecum. (Itē memor fidei ad deū. Si dem eius. p̄mo cōmemorat. Secundo ostendit eam a parentibus derivatā et non nouicīā. Dicit ergo. Recordationē tecum. Eides necessaria est prelato qui est fidei custos. Deb. ii. Sine fide impossibile est placere deo. Et dicit. Nō ficiam. Uera enim per opa bona est. Jac. 2. Ostende mihi sine operibus fidem tuam: ego ostendam tibi ex operibus fidem meaz. i. Timo. i. Finis p̄cepti ē charitas tecum. Sap. p̄mo. Effugiet ficiū tecum. (Et hec nō noua: sed habituit prius in aula tua tecum. Act. 16. dñs qd̄s fuit filius mulieris vidue. Lertus autem. vel per reuelationē vel per iudicia. qd̄ et i te.

Clectio.

III.

Kopter quam causam amimoneo te ut resuscites gratiam dei que ē in te p̄ impositionem manū mearum. Nō enim dedit nobis deus spirituz timoris: sed virtutis et dilectionis et sobrietatis. Noli itaq erubescere testimonium domini nostri: neqz me vincutum eius: sed collabora euangelio sum virtutem dei qui nos liberavit et vocavit vocatione sua sancta: nō sum opera nostra: sed sum propositum suum et gratiam que data est nobis in christo iesu ante tempora secularia. Manifestata est autem nunc per illuminationē salvatoris nostri iesu christi. qui destruxit quidem mortez illuminavit autē vitam

23

Ad timotheum II.

et incorruptionem per euangelium.

CSupra medavit eū de bonis gratuitis: hic hortatur ad vñz gratuitorū sibi datoꝝ p̄cipie iꝝ pdicatōe euāgely. Et p̄ monet generaliter ad vñsum date sibi gr̄e. Scđo specificat q̄lis sit vñs gr̄e ibi. (Noli itaq; erubescere t̄c.) Itē primo ponit monitionē. z° eiꝝ rōneꝝ ibi. (Nō. n. dedit nobis t̄c.) Dicit ḡ. Fides nō ficta in m̄re et anima et in te ē. Propter quā cām t̄c. H̄ta dei ē sicut ignis q̄ q̄ obregif cinere nō lucet: sic gr̄a obregif in hoie p̄ torporē vel humanū timoreꝝ. Unū et timotheus effect⁹ pusillanimis torpuerat circa pdicatioꝝ. Et ideo dicit. Resuscita gr̄az sōpitā. i. thef. 5. Spūz no lite extinguere. Et addit. Que ē in in te p̄ impositionē mannum meaz: a quo. s. ordinatus erat eps. In qua man⁹ ipo sitione data est eiꝝ gr̄a spūs sancti.

CDeinde cū dicit. (Nō enī t̄c.) Ponit rō monitiōis et sumis ex pdicōde diuinoꝝ munēz. Qui enī accipit mun⁹ operatur fm̄ cōgruētiā munēris: ḡ fm̄ pdicōnē diuinoꝝ munēz debem⁹ deo seruire. Est aut̄ duplex spūs huiꝝ mūdi. Et horum distinctio ē. spūs enī significat amoreꝝ q̄r nomē spirit⁹ ip̄ulsionē ip̄portat: et amor ip̄pellit. Duplex aut̄ est amor. s. dei et hic est p̄ spūm dei et amor mūdi et hic ē p̄ spūz mūdi. i. cor. 2. Nō enī accepim⁹ spūm huiꝝ mūdi t̄c. Spūs aut̄ mūdi facit amare bona mūdi et timere mala tralia: et iō dicit. Non enī dedit nobis deus spūm timoris. s. mūdani: q̄r hūc deo auferat a nobis. Mat. io. Nolite timere eos q̄ occidunt cor pūs t̄c. Est aliud spūs timoris dñi et sanctus: et iste facit ut timeat deus: hic aut̄ est sine pena et sine offensa et hic est a deo. Mat. io. Timete eū q̄ p̄t et animaz et corp⁹ pdere in gehennā. Et addit: s̄z virtutis q̄r p̄ spūm factū dirigimur in malis et hoc p̄ virtutē. s. fortitudinis etra aduersa mūdi. Luc. vlt. Sedete in cūitate donec induamni virtute ex alto. Itē dirigimur in bonis: q̄r quātū ad affectionē ordinarum p̄ dilectionē charitatis: dū q̄s oia q̄ diligit refert in deū. Usū dicit. sed dilectiōis. i. Jo. 3. Qui nō diligit manet in morte. Itē q̄stuz ad bona exteriora: et iō dicit. Et sobrietatis. i. ois tēperatīe seruādo debitū modū et mēsurā: vt. s. tēperate vñtūr bonis mūdi. Tit. 2. Sobrie et iuste et pie vi uamus in hoc seculo t̄c. i. Thi. 3. Opz ep̄m eē irrep̄b̄siblē vñiꝝ yxoris virum sobrium t̄c.

CDeinde cū dicit. (Noli t̄c.) Specificat vñz gr̄e: et p̄io excludit h̄ria huic vñsi. Scđo hortat ad vñz gr̄e ibi. (Sed collabora t̄c.) A solita aut̄ pdicatiōe poterat impediri p̄ duo. P̄io p̄ erubescētiā. Scđo ex pena apliꝝ quā patiebat̄ p̄ euāgeliū: et iō q̄stum ad p̄mū dicit. Noli itaq; s. exq; habes spūm fortitudinis erubescere t̄c. Predicatio enim xp̄i si referat̄ ad sapientiā mūdi videbat̄ stulta. vñ erubescētiaz babere videbat̄. i. Lor. i. Nos aut̄ predicam⁹ xp̄m crucifixū iudeis qdē scādalū: getib⁹ aut̄ stulticiā t̄c. Ro. p̄mo. Nō. n. erubesco euāgeliū. Luc. 9. Qui me erubuerit et meos sermones hūc fili⁹ bois erubescet t̄c. Quātū ad scđz sc̄iedū ē q̄ si latro videt aliquē suspēsiꝝ erubescit se cōfiteri socium eius. Sic q̄ apliꝝ erat vñctus poterat eū timotheus erubescere: et iō dicit. Neq; me vñctū eius. Ephe. 6. Pro quo legatione fungor in cathena. Ecclīci. 4. Nō renerearis p̄mū tuū in casu suo t̄c.

CDeinde cū dicit. (Sed collabora t̄c.) hortat ad vñz gr̄e et p̄mo in generali. Scđo oñdit ex quo fiducia hunc vñsum aggredit̄ ibi. (Scđz virtutē t̄c.) Dic māifestat q̄o dixit ibi. (Nō scđz t̄c.) Sed collabora. Dicit ḡ. ne erubescas: sed fil̄mecū labora. i. cor. 3. Unulgsc̄z p̄priā mercedē accipiet Et dicit euāgilio: qdē p̄t esse ablatiū casus: et hic in euāglio pdicādo datini casus: et sic ad laudē euāgely. et vt. s. cre sc̄eat. Sap. 3. Bonorū laborū glōsūs est fructus t̄c. Et b̄ cū fiducia nō p̄pri: q̄r nō sufficiētes sum⁹ cogitare aligd a nobis: q̄s ex nobis t̄c. S̄z fm̄ dei vñtē. i. habēdo fiduciā de

virtute dei. Isa. 40. Qui dat lasso vñtē et his q̄ nō sūt for titudinē et robur multiplicat. Hec vñtus manifestat p̄ duo s. q̄stū ad affectū q̄r liberamur a malis. Et iō dīc. Qui nos liberauit. i. Esdr. 8. Liberauit nos de manu inimici et insidiatoris in via. Jo. 8. Si filius vos liberauerit. Et quātū ad hoc p̄ vocat nos ad bona. Et vocat vocatione sua sancta: q̄r vocauit ad sacrificiū. Ro. 8. Quos p̄destinavit hos et vocauit. i. Pe. 2. Qui de tenebris nos vocauit in admirabile lumē suū. Et māifestat qdā q̄ dicit dīcēs. (Nō s̄z opera t̄c. vbi ostēdit p̄ vñtē dei liberati et vocati sumus nō p̄ humana. Et p̄mo ostēdit cām vocationis nře et libera tionis eē a deo. Scđo p̄cessus cāe ibi. (Que data ē t̄c.) Tertio māedat datorē cāe. s. gr̄e et eiꝝ seruātorē ibi. (Qui destruxit t̄c.) Dic ḡ vocauit nō p̄ nrāz vñtē: q̄r. s. nō p̄ opa nřa q̄ sunt effectus vñtus. Tit. 3. Non ex operib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos s̄z fm̄ suā misericordiā saluōnos fecit t̄c. s̄z vir tūtis eiꝝ. Est aut̄ duplex cā humane salutis q̄ ēa deo. Una est eterna. s. eiꝝ p̄destinatio. Alia ē tēporalis. s. gr̄a iustificās Quātū ad p̄mū dicit. Scđz p̄positū. i. p̄destinatōē q̄ est p̄positū miserēdi. Ephe. i. Operat̄ oia fm̄ p̄positū volūtatis sue. Ro. 8. Vis q̄ s̄z p̄positū vocati sunt sancti t̄c. Q̄tū ad z⁹ dicit. Et gr̄am. Ro. 3. Justificati gratis p̄ gr̄am ipsi us t̄c. Circa p̄cessum gr̄e p̄mo oñdit quō ē p̄parata gr̄a. Scđo quō collata. Tertio p̄ quē. P̄mū oñdit cum dicit. Que data ē t̄c. i. p̄uisa ēnobis dari ante t̄pā secularia sicut dicit ph̄s. Seculū nihil aliud ē q̄s mēsura duratiōis aliquā rez: vñ diversa secula diversa sunt etates hominū. Unde vñ seculū durat mille ānis. q̄r bō dīr̄ viuere q̄dīu ē ē memoria boiūz: q̄ nō excedit mille ānos. Tēpora ḡ secularia sunt q̄ mēsūrat̄ res mutabiles: et hec īceperit cu mūdo: sed p̄destinatō ante mundū. Ephe. i. Elegit nos in ipso ante iustificationē mūdi t̄c. Et dicit. In xp̄o iēsu: q̄r nō sum⁹ electi ut saluemur p̄ p̄p̄ys meritis: s̄z p̄ gr̄az xp̄i: q̄r sicut p̄destina uit salutē nrām ita modū salutis nře. Jo. i. H̄ta et veritas p̄ iēsum xp̄m facta ē. S̄z hec p̄destinatio p̄us erat occulta: s̄z nūc ē manifesta: et quōr sicut acceptus cordis p̄ opa: vñ nūc in effectu opis suis electis manifestauit p̄ illuminationez. p̄p̄ie loḡ. manifestare. n. ē in lūcē dicere. Job. 18. Absco dita p̄duxit in lūcē. Sic ḡ manifestata ē p̄ b̄ p̄ misit xp̄m nos illuminantē. Isa. 60. Surge illuminare hierusalez q̄r venit lumen tuū. t̄c. Luc. i. Illuminare bis q̄ in tenebris et in ymbra mortis sedent t̄c.

CDeinde cū dicit. (Qui destruxit t̄c.) cōmedat xp̄m illuminatōrē et p̄mo eiꝝ virtutē quantū ad mala que abstulit. Secundū quantū ad bona que xtulit. Dicit et ergo. xp̄s p̄p̄ hoc p̄ nobis passus satisfecit deo p̄ peccatis nostris. p̄e. 3. xp̄s semel p̄ peccatis nostris mortu⁹ ē t̄c. Et p̄ctū erat causa nostre mortis corporalis. Ro. 6. Stipēdia enī peccati mors: et iō destruēdo p̄ctū destruxit mortē. Osee. 13. Ero mors tua o mors t̄c. Lōtūlit etiā p̄fecta bona. p̄mo anime in p̄senti p̄ gratiaz fidei. Abac. 2. Iust⁹ me⁹ ex fidei viuit. S̄z ē imperfecta hec vita: sed p̄ficietur in gloria. Jo. 17. Hec ē vita eterna ut cognoscāt te t̄c. Secundo mortalitatē carnis resultatē ex gloria aie. i. Lor. 15. Opz corruptibiliē b̄ iduere icorruptionē t̄c. Jo. 10. Ego veni ut vita habeāt s. iam per gratiaz: et abundantiū per gloriā in futuro. Itē ibidē. Dis qui viuit et credit in me nō morietur in eternū. **C Lectio.**

III.

M̄ quo positus sum ego pdicator et apostolus et magister gentium. Ob quā causam etiam hec patior sed nō confundor. Scio enim cui credidi: et certus sum: quia potens est depositum meum

seruare in illum diem. Formam habe sanoru*m* verborum que a me audisti i fide et in dilectione in xpo iesu. Bonum depositu*m* custodi per spiritu*m* sancti qui habitat in nobis. Scis enim hoc*q* auersi sunt a me omnes qui in asia sunt: ex quibus e philetus et hermogenes. Hoc mise ricordiam domin*m* onesifori domui: quia sepe me refrigerauit et catena meam non erubuit: sed cu*m* romam venisset sollicite me q*sunt* et inuenit. Hoc illi dominus innenire misericordiaz a deo in illa die. Et quanta ephesi ministravit mibi: tu melius nosti.

CSupra monuit ad sollicita*xpi* predicator*ez*. hic idn*cit* ad hoc p*m* ex*eplu* et p*m* ponit hoc. Secundo idn*cit* ad sui se quel*a* ibi. (Forma habes *rc*). Tertio ostendit sequendi ne cessitate ibi. (Scis *b rc*). It*e* p*m* ponit sui officiu*m*. Secundo ostendit q*patis* p*m* officiu*m* executio*n*e ibi. (Ob qu*a* can*s* *rc*). Tertio spei certitudine ibi. (Scio. n. *rc*). Describit aut*m* officiu*m* triplexiter. q*dicit* se predicator*e* ad exercitad*u* ad bonos mores. ifra. 4. predicate eu*ageliu* o*m* creature *rc*. Apostol*u* ad reged*u* eccliam: q*apli* sunt plati ecclie. Hal. z. Qui operat*e* petro in apostolatu circu*m* sionis operatus est et mibi iter gentes *rc*. Et magistrum institutu*m* ad doced*u* fidei sanctitat*e*. et cognitione dei. i. Timo. z. Doctor g*etiu* in fide et in vita*e*. Jobel. z. Filii syon exultate et letamini i d*no* deo n*r*o q*dedit* vobis doctore*z* iusticie *rc*. Sz dicit in q*positu* su*m* ego *rc*. Ubi nota tria. p*rio* q*ipse* no*as*sum*ps* sibi: sz ab illo posit*e* *rc*. Nemo assu*m* mit sibi honor*e*: sz q*vocat* a deo tan*q* aaron *rc*. Secundo in positio*n*e designat ordo: it*e* firmitas q*f* in ordin*e* r*on*is i*stitutu*s firmiter m*as* *rc*. Jo. 15. posui vos vt eatis et fructu*m* afferatis et fructus vester maneat *rc*. Judic*z*. 5. Stelle manentes in ordine et cursu suo.

CDeinde cu*m* dicit. (Ob quaz c*am* *rc*). Ostendit que pat*e* pro*m* officiu*m* executio*n*e dic*es* hec aduersa pat*io*: s. v*icula* et te*dia*: et hoc p*fide* x*pi*. ifra. z. Laboro v*sq* ad vincula *rc*. Et dicit ob hac c*am* q*pati* sim*pli* no*es* laudabile: sz pp*m* iustam c*am*. Mat. 5. Beati q*secuti* o*m* pat*iu* q*pp*m** iustici*z* *rc*. Et i*o* n*o* e*ei* ad i*fusion*e q*pati* q*pp*m** iustici*z*. i. Pe. 4. Nemo v*rz* pat*iat* q*si* homicida aut fur aut maledic*e* aut alieno*m* appetitor si aut*m* vt x*pianus* non erubescat *rc*. Act. 5. Ibant apostoli gaudentes *rc*.

CDeinde cu*m* dicit. (Scio *rc*). Pon*is* certitudo spei: q*facit* ed no*afund*i: et*ia* hec puenit ex magnitudine dei. p*mitte* tis. Et i*o* dicit. Lui credidi *rc*. Et nota q*g* uno m*o* credere est actus fidei et*z* sensus. Scio *rc*. i. scio q*il* q*pmisit* est verax et pot*e* ad reddend*u* vitam eternam qu*a* reprob*is* homini fidel*e* existeti*z*. Sz tra ex hoc sequit*g* eade*z* est scia et fides et*z* id*e* est scitu*m* et creditu*m* q*es* ip*ossible* q*de* r*one* sciti*e* q*videaf*: de r*one* credit*g* no*o*. Resp*odeo* in fi de duo sunt. s. id q*o* credit*g* et*il* cui credit*g*. De eo q*o* credit*g* tur no*p* o*e* scia q*sc* perderet credit*g* r*one*: sed deo cui credit*g* es*ci* et*ta* q*peruidetissim* r*one* est scitu*m* q*de* us e*ver*ax. Et sic dicit. Lui credidi. i. Jo. 4. Nolite o*m* spiritui credere: sed p*bate* sp*us* si ex deo sunt. Proverb*z*. 14. Innoc*es* credit*o* verbo *rc*. Alio m*o* d*e* credere fidei ei*o* cui *mittit* rem su*m* et*z* hic sensus e*verior* q*si* dicat. Me ipsum. labores et*z* possessio*n*es credidi. i. comisi deo scio q*g* pot*e* e*depositu* me*u* suare *rc*. Et no*g* depositu*m* d*e* dup*l*i*z*. Uno m*o* q*o* ego deposit*u*. Et sic ho*m* deponit apud deu*m* salut*e* suam q*si* se deo tot*u* co*m*ittit. i. Pe. 5. Q*em* sollicitudine*m* y*ram* in e*u* p*y*ci*e*

tes q*m* ipsi cura e*de* vobis *rc*. ps. Iacta sup*dm* cur*a* tua*m* et*z* ipse te eni*triet* *rc*. It*e* deponit op*a* sua q*u*. s. no*statim* recip*it* remuneratio*n*e su*m* sed in posteru*m*. Et sic benefac*it* deponit illud apud deu*m*: et hoc v*sq* in illum diem qu*ad* i*dicabit* occulta homin*u*: q*z* tuc reddet deus merced*e* labo*r*um su*m*. i. Sap. io. et*z* Esa. 3. Dicite iusto q*m* bene. quoniam fructu*m* adiuetio*n*u*m* su*m* comedet *rc*. Uel depositu*m*. i. q*o* p*enes* me pos*it* i*e*. s. officiu*m* eu*agely*. Act. 9. Uas electio*n*is est mihi iste vt portet nom*e* meu*m* *rc*. Et*ia* deus e*pot*es co*se* uare su*m* apl*in* v*sq* ad morte*m* suam.

CDeinde cu*m* dicit. (Forma habes *rc*). inducit ad sequelam sui et*z* duplex l*ra*. Una dicit habe*z* altera hab*e*. Si d*c* habens sic p*ri*o p*ot* idoneitat*e* qu*a*, pp*o*it thimotheo ad imitad*u* ex*eplu* apl*in*. Sc*do* hortat ad imitad*u* ibi. (Bonu*m* depositu*m* *rc*). Ap*lus* aut*m* bona idoneitate*m* habuit s*m* duo s. s*m* eruditio*n*e q*st* ad cognitione*m*. Et i*o* dicit. Sanoru*m* verbo*z* *rc*. Una dicit virtute*m*. Unde dicit. In fide et*z* dilectione*m*. Dicit g*z*. No*p*otes te excusare si pat*ie*ter te non habeas v*sq* ad vincula sicut ego: q*z* tu es hab*e* form*a* san*o* verbo*z*. s. q*z* no*st* in*et* falsitatis corruptione*m*. Tit. z. Loquere*z* decet san*a* doctrin*a*. Et d*o* doctrina sana no*corrupta* esse et*z* t*e* nos sanos facit. Et addit. Que a me audisti: q*si* dic*at* no*es* decept*z* q*z* hoc t*ibi* tradidi q*o* a x*po* audi*u*. p*ime* Lor. ii. Ego en*i* acce*pi* a d*io* q*z* tradidi v*obi*s. Luce. io. Qui vos audit me audit *rc*. Et hoc in fide et*z* dilectione*m* q*z* si aliq*o* o*m* yerba sana scire*z* t*no* crederet no*e* et*z* idone*m* nec et*ia* diligenter*z* de facil*e* recederet a doctrina vel*z* aduer*sa* vel*z* p*pspa*. Heb. ii. Sine fide i*possibil*e e*placere* deo *rc*. i. Jo. 3. Qui no*d*iligit manet in morte *rc*. Et hoc in x*po* ie*su* q*z* vera fides e*co* q*z* x*ps* docuit et*z* vera dilectio*e* in x*po* q*z* dedit sp*u*m sanctu*m* p*que* deu*m* diligim*z*. Nec ig*is* habens custodi*m* bonu*m* depositu*m*: q*d*. s. dedit t*ibi*. i. officiu*m* pdicationis. vt n*u*q*z* a veritate recedas nec pp*o* timore*m* officiu*m* pdicationis. vt y*lo* t*e*po*e* dimittas. p*uer*. 4. Omni custodia sua cor*tu**m* *rc*. p*ime* Timo. 6. O timothee depositu*m* custodi*m* *rc*. Et hoc custodi*m* bono adiutorio. s. p*spu**m* sanctu*m*. p*ime* cor. 3. Ne*scitis* q*z* t*e*pl*u* dei est*z* sp*u**m* dei habitat in v*obi*s *rc*. Se*cundo* ad p*seuerat*ia** in ea sententia qu*ad* q*z* q*z* no*imitat*z**.

CDeinde cu*m* dicit. (Scis hoc *rc*). Ostendit necessitat*e* monitionis ex defectu*m* p*fectu* alio*m*. Quado*m*. n. aliq*o* videt aliq*o* socio*z* su*m* p*ficere* et*z* aliquos deficere nit*z* seg*bo* nos. Et i*o* p*mo* commemorat deficietes*z* sc*do* p*ficentes* ibi. Det misericordia*m* *rc*. Ostendit ergo q*z* custodiat*z* als*e* pericul*u*. p*ime* Lor. io. Qui se existimat stare videat ne*ca*dat *rc*. Et ideo dicit. Auersi *rc*. Slo. Isti fallacia er*at* plen*iz* simulate*m*. n. fuerat ap*lo* vt*z* s. adiscerent vi*m* facer*et* calum*ia* apostolo*m*. Isti q*g* sunt auversi a me sunt modo in asia inter quos p*cipue* sunt isti duo q*z* auversi sunt p*z* iacobuz.

CDeinde cu*m* dicit. (Det misericordia*m* *rc*). Ostendit alio*m* p*fectu* et*z* p*cipue* cui*is* d*am* onesiphori memorans. p*rio* bo*z* q*z* sibi *tr*uit rome. Sc*do* q*z* in asia. It*e* p*rio* optat ei*m* misericordia*m*. z. o*nd*it merituz mie*m*. Tertio t*e*pus misericordie*m*. prim*u* cu*m* d*c*. (Det misericordia*m* *rc*). Recte optat ei*m* misericordia*m*: q*z* plens vita*m* miseria*e*. Job. 14. Id natus de muliere breui viu*e* t*e*re*pl* multis misery*m* *rc*. Dic*et* det no*solum* persone: sed familie: quia propter bonitat*e* v*ni**u* deriu*u* gratia ad tot*u* familiam. Mat. io. Si quidem fuerit dominus illa digna veniet p*ax* v*estra* super eam *rc*. Meritum autem misericordie*m* est misericordia quam habebant in apostolum. Unde dicit: q*z* sepe me refrigerauit*z* s. quiete*p*stado. Mat. 5. Beati misericordes q*m* ipsi mis*az* co*sequen*t*ur*. Eccl*ci*. 18. Non ardorem refrigerabit ros *rc*. Phil. 16. Uiscera sancto*m* regenerunt*z* te frater *rc*. Et cathenam meam *rc*. infra. z. Laboro*z* v*sq* ad vincula quo*m*

Ad timotheum II.

Si male operans tē. nō erubuit sed eū roinam venisset sollicitus ut amicus quesuit. Eccl. 6. Si possides amicū in tentatione posside illum tē. Prover. 17. Omni tempore diligit qui amicus est tē. Optat autem misericordiam futuri seculi eū dicit. In illa die: in qua s. dominus iudicabit omnes quando misericordia est necessaria: non solum aut rome sed et ephesi. Et ideo dignus est diuina misericordia.

CAP.

Ergo fili mi confortare in gratia que est in christo iesu: et que audiisti a me per multos testes: hec commendat fidelibus hominib⁹ q̄ idonei erunt et alios docere. Labora sicut bonus miles christi iesu. Nemo militans deo implicat se negotiis secularibus ut ei placeat cui se p̄baut. Nam et qui certat in agone: non coronabitur nisi legitime certauerit. Laborantem agricolaz oportet primū de fructib⁹ accipere. Intellige q̄ dico: dabit. n. tibi dominus in omnibus intellectum.

Supra iduxit timotheū ad diligētē euāgely p̄dicatiōez iducit eū hic ad cōstātē tolerātiā martyri. Et p̄mo iducit eū ad sustinēdā passionē p̄ salutē fidelū. Scđo docet eū qualiter resistat ifidelib⁹ ibi. (Nolivb⁹ tē.) Itē p̄mo inducit p̄paratio ad martyriū sustinendū. Scđo exhortatio martyriū ibi. (Memor esto tē.) P̄paratio martyriū premittitur quātū ad tria. Prīmū ē animi fortitudo. Scđm ē bonoz dispēsatio ibi. (Et q̄ audiisti tē.) Tertiū ē fructuosis militie laborib⁹ ibi. (Labora tē.) Requirit aut̄ ad martyrium animi fortitudo q̄ ē circa pericula mortis: et ideo dicit. Tu ergo fili mi. s. quē p̄ euāgeliū genui p̄fortare in gratia. ps. Uiriliter agite et cōfortet cor v̄m tē. nō in te. s. cui fortitudo ē vana: sed in deo. Ephe. 6. Lōfortamini in dñō et in potētia virtutis eius tē. In grā. i. gratuinitate dei dono p̄ Ep̄. Jo. i. H̄ta et v̄tas p̄ iesu; xp̄m facta ē tē. Scđz ē dispensatio bonoz. Circa qđ notādū ē q̄ quādo alijs adducitur ad mortē disponit de suis. Nō ḡ min⁹ debet eē solliciti sancti de bonis spūalib⁹ sibi creditis q̄ nō dispereāt post eoz mortē: sed alijs credāt: et iō monet eū vt si ad martyriū venierit q̄ dispenset doctrinaz fidei. Et p̄mo ponit quō accepit quia per auditum. Unde dicit. Que audiūsti a me et ego a xp̄o. Et dico a me nō singulariter: s̄ firmata p̄ multos testes. i. p̄ legez et p̄ phetas. Rom. 3. Testificata a lege et p̄ phetas tē. Uel p̄ ap̄lōs. i. Lōz. 15. Siue enī ego siue illi sic p̄dicauim⁹ et sic credidistis tē. Nec mēda. i. quātū sunt accepta. Sap. 7. Quā sine fictiōe didici et sine inuidia cōico tē. Fidelib⁹ hominib⁹: vt. s. nō querāt lucru tēporale. s̄ gl̄az dei. i. Lōz. 4. Dic iā q̄rī iter dispēsatores vt fidelis q̄s inueniāt tē. Mat. 24. Fidelis seru⁹ et prudēs quē cōstituit dñs sup familiā suā tē. Itē q̄ sunt idonei ad dispēsandū. Debēt aut̄ eē idonei tripl̄r. p̄rio stellectu vt sint sapientes ad intelligēdū. Luc. 21. Ego dabo vobis os et sapientiam tē. Itē linguā vt facūdi ad docēdū. Es̄a. 50. Dñs dedid mihi linguā eruditaz vt sciā suscitare eū q̄ lassus ē verbo tē. Itē ope: q̄r cepit iesus facere et docere. Act. i.

Deide cū dicit. (Labora tē.) Ponit tertīū. s. legitim⁹ militie labor ad quē p̄mo hortat. Scđo ponit laboris p̄miū ibi. (Nā et q̄ tē.) Tertio militie stipēdia. Laboratē. tē. Itē p̄mo hortat ad legitim⁹ laborē. Scđo exponit q̄s labor sit legitim⁹ ibi. (Nemo tē.) Dicit ḡ. Labora tē. Et aut̄ tripl̄citer alijs miles xp̄i. p̄rio inq̄stuz pugnat p̄tra p̄cta. Job. 7. Militia ē vita hois sup terrā et. i. 4. Lunctis dieb⁹ q̄bus

nūc milito expecto tē. Et hec pugna ē p̄tra carnē mūdū et dyabolū. Ephe. vlt. Nō ē nobis collectatio aduersus carnem et sanguinē tē. Scđo ē alijs miles xp̄i pugnādo cōtra errores. z. Lōz. io. Arma militie nostre nō sunt carnalia: s̄ potētia deo ad destructionē munitionū cōsilia destruētes tē. Tertia ē militia martyriū p̄tra tyrānos. Et hec elabōriosior. Job. 25. Nūquid ē numerus militū ei? Et nō dī quiescere miles q̄r dī a militia sustinēda.

Deide eū dicit. (Nemo tē.) Exponit q̄d sit legitim⁹ labōr. Et p̄mo iducit eū ad labōrē. Scđo ostēdit qualis debet ē bon⁹ miles ibi. Ut ei placeat tē. p̄rio circa p̄mū duo facit: q̄r exēplū ponit. Scđo manifestat. Dicit ḡ. Nemo tē. Circa p̄mū sc̄iedū ē q̄ alī ē finis militie spūalis: et alī ē finis militie corporalib⁹: q̄r finis militie corporalis ē vt obtineat victoriā h̄ hostes p̄rie: et iō milites obēt abstiene ab his q̄ abstrahūt a pugna. puta a negocys et delicys. i. Lōz. 9. Qui i agōe cōtēdit ab oib⁹ se abstinet tē. Sed militie spūalis finis est vt victoriā habeat ab hoib⁹ q̄ sunt cōtra deū: et iō op̄z q̄ abstineat ab oib⁹ q̄ distractūt a deo. hec aut̄ sunt negotia secularia: q̄r sollicitudo hui⁹ seculi suffocat verbū. Et ideo dicit implicat se. Sz. 5. Negotia secularia sunt tēporalia hoc aut̄ apl̄s fecit q̄i vixit de labore manū suaz. Respō deo dicēdū ē q̄ apl̄s dicit implicat et non dicit exercet: ille aut̄ eis implicatur cui⁹ cura et sollicitudo iungit circa ipa. Et tūc p̄prie ipsa hec iterdicūtūr militib⁹ xp̄i in q̄b⁹ ostēditur nō ē necesse implicari animū. Itē nō dicit simpl̄r implicat: s̄ dicit implicat se: q̄r q̄icq̄ implicat et nō se implicat. Implicat enī se quādo sine pietate et necessitate assūt: sed q̄i necessitas officiū pietatis et auctoritatis exercet tunc nō implicat se sed implicat bō necessitate. Ro. 16. Assūtatis ei i quocūq̄ negotio vestri idigerit. Lā aut̄ q̄r nō debet se implicare est vt ei placeat. p̄ne Jo. 2. Si q̄s diligit mundū nō ē charitas p̄ris in eo. Qui. n. ē miles xp̄i deouit se ad militandū deo: et iō dī conari vt ei placeat cui se deouit.

Deide cū dicit. (Nā et q̄ tē.) Ponit laboris premiū. Et q̄ diceret alijs. O paule magna iponis: s̄ q̄s ē coz fructus. Respōdet assumatis exēplū in pugnis secularib⁹: ybi non oēs: sed legitime pugnātes accipiūt coronā. Sic ḡ erit et in spūalib⁹ q̄ nullus coronabit nisi fuet debitas leges pugne. i. Lōz. 9. Illi gdē vt corruptibile coronā accipiāt: nos aut̄ icorruptā tē. Sap. 4. In perpetuū coronata triūphat tē. Deide cū dicit. (Laboratē tē.) Ostēdit stipēdia iterdicūtūs ei. negotia secularia. Et primo p̄ponit stipēdia sub metaphora. z. exponit ibi. (Intellige tē.) Officiū. n. p̄dicatorib⁹ et doctorib⁹ ē officiū militū: inq̄stū iſurgit cōtra hostes et viacia. Itē agricole inq̄stū fructu faciūt p̄mouendo ad bona huius ager ē ecclēsia: et p̄cipaliū agricultura ē deus iterius et exteriū operās. Jo. 15. Ego sum vitis vera et p̄ meus agricultura est tē. Voies aut̄ exteriū adhibēt ministeriū. i. Lōz. 3. Ego plātani apollo rigauit: deus aut̄ icrementū dedit tē. Isti sunt exteriū agricultore. Job. 31. Si animā agricultoraz eius affixi tē. Istū ḡ agricultorū op̄z fructū accipere: hui⁹ fructus sunt opera virtutū. Eccl. 1. 24. Flores mei fructū honoris et honestatis tē. Hal. 5. Fructus aut̄ spūs est charitas gaudiū pax patiētia tē. Inter hos fructū sunt et fructus elemosynaz. Act. 9. Nec erat plena fructib⁹ bonis et elemosynis quas faciebat. Isti ḡ debet p̄cipialiter fructū percipere vt ipsi gaudeat. primo de subdiorū fructib⁹. Phil. 4. Itaq̄ frātres mei charissimi et desideratissimi gaudiū meū et corona mea tē. Secūdo de subdīs temporalibus nō pro premio p̄cipiali sed stipendio. Hal. 6. Lōmunicet aut̄ ls q̄ cathetiāt v̄borū q̄ se cathetiāt in oib⁹ bonis Mat. 10. Dign⁹ ē operariū cibo suo. Deide cum dicit. (Intellige tē.) exponit que dixerat sequens modūm xp̄i post parabolaz. Mat. 13. Qui habet au-